

Τα κόμματα της υποτελείας του...1827. Η Ιστορία επαναλαμβάνεται ;

Δημοσιεύτηκε στις Κυριακή, 03 Αυγούστου 2014 19:04 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 84 Tweet 8 Email 2 Share 136

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο   Καλύτερο **Αξιολόγηση**

του Παντελη Καρύκα

Η επαναστατημένη Ελλάδα το 1827 στέναζε βαριά λαβωμένη.

Η επανάσταση που με τόση ορμή είχε ξεσπάσει το 1821 με αίτημα την απελευθέρωση από τους Οθωμανούς, είχε σχεδόν σβήσει, λόγω των δύο εμφυλίων πολέμων. Στο μεταξύ η κυβέρνηση του Γεωργίου Κουντουριώτη είχε μόλις κατασπαταλήσει τα όσα χρήματα είχε πάρει από το δεύτερο μεγάλο δάνειο της Ανεξαρτησίας, πληρώνοντας τους οπαδούς τους για να καταδιώξουν τους πολιτικούς της αντιπάλους, αφήνοντας τα καράβια του στόλου να σαπίζουν και τον Ιμπραήμ να αποβιβάζεται ανενόχλητος στον Μωριά.

Ο Ιμπραήμ είχε κατορθώσει να καταστείλει σχεδόν την επανάσταση στην Πελοπόννησο και στην Στερεά, μετά και την κατάληψη του Μεσολογγίου. Οι Έλληνες δεν είχαν πια δυνάμεις να τον αντιμετωπίσουν και έτσι δέχτηκαν τη βοήθεια των μεγάλων δυνάμεων της εποχής, Βρετανίας, Γαλλίας και Ρωσίας, θεωρώντας ότι παρέχεται ανιδιοτελώς.

Ο ενωμένος στόλος των δυνάμεων πράγματι συντρίψαν τους Τούρκο-Αιγυπτίους στο Ναβαρίνο, παραχωρώντας, ουσιαστικά, την ελευθερία στους Έλληνες, υπολογίζοντας, ή κάθε μια για λογαριασμό της, ότι θα μπορούσε να αξιοποιήσει το νέο κράτος για την καλύτερη εξυπηρέτηση των συμφερόντων της.

Η εξάρτηση Ελλήνων ηγετών από το εξωτερικό εκφράστηκε άριστα, από την ίδρυση των τριών «ξενικών» κομμάτων, τα οποία ιδρύθηκαν κατά τη διάρκεια της Επανάστασης του 1821. Το Αγγλικό κόμμα συγκροτήθηκε από τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο με τη συμμετοχή των Λόντου, Ζαΐμη, Μιαούλη και Τομπάζη. Εξέφραζε τους Φαναριώτες και τους εμπόρους. Επίσης στις τάξεις του είχαν προσχωρήσει και λόγιοι της εποχής, καθώς και ορισμένοι Ρουμελιώτες στρατιωτικοί.

Το Γαλλικό κόμμα δημιουργήθηκε από τον Ιωάννη Κωλέττη, ο οποίος στην αρχή προσεταιρίστηκε Ρουμελιώτες αγωνιστές. Στο κόμμα αυτό προσχώρησε μια σημαντική ομάδα προεστών από την Πελοπόννησο, καθώς και εξευρωπαϊσμένοι γραφειοκράτες. Το Γαλλικό κόμμα αποτελούσε συνονθύλευμα τοπικών συμφερόντων, με επικεφαλής τους κατά τόπους προκρίτους.

Το Ρωσικό κόμμα, τέλος, επηρέαζαν οι Καποδιστριακοί και η οικογένεια Κολοκοτρώνη. Στις τάξεις του είχαν ενταχθεί οι πολλοί, οι λιγότερο ή και καθόλου μορφωμένοι και στηρίζονταν στη Ρωσία, με βασικό επιχείρημα το κοινό, ορθόδοξο, δόγμα.

Τα ξενικά κόμματα είχαν και τεράστιες ευθύνες για το ξέσπασμα των άθλιων εμφυλίων πολέμων του 1823-25 που κατέστρεψαν την πολεμική προσπάθεια των Ελλήνων και τους υποχρέωσαν τελικά να αναζητήσουν έξωθεν σωτήρες.

Ουσιαστικά το Αγγλικό και το Γαλλικό κόμμα συμμάχησαν κατά του, υπό διαμόρφωση, Ρωσικού και επικράτησαν, με τη βοήθεια και των διαβόητων δανείων, εκ των οποίων, από το πρώτο του 1824, αξίας 800.000 λιρών, μας αποδόθηκε το 59%, δηλαδή όλες κι όλες 348.000 λίρες. Από το δε δεύτερο, ύψους 2.000.000 λιρών του 1825, αποδόθηκε στο 55,5 %, δηλαδή μόλις 572.000 λίρες. Κι όμως, για τις 920.800 αυτές λίρες, η Ελλάδα χρωστούσε, το 1854 στους Βρετανούς κεφαλαιούχους πάνω από 8 εκατομμύρια λίρες! Μέρος των χρημάτων διατέθηκε, υποτίθεται, για την αγορά πολεμικού υλικού. Από αυτό όμως μέρος μόνο έφτασε στην Ελλάδα.

Οι ηγέτες και οι οπαδοί του Αγγλικού Κόμματος θεωρούσαν ότι το ελληνικό κράτος θα μπορούσε να ιδρυθεί και να έχει ασφαλή σύνορα μόνο με την υποστήριξη της θαλασσοκράτειρας Βρετανίας.

Το Γαλλικό είχε την άποψη ότι η Ελλάδα έπρεπε να στηριχτεί στην πιο φιλελεύθερη Γαλλία και το Ρωσικό ότι η Ελλάδα έπρεπε να στηριχτεί στη ομόδοξη Ρωσία. Στην ουσία τα κόμματα αυτά δεν είχαν καμία σχέση με ιδεολογίες. Αντλούσαν την ισχύ τους από τις εν Ελλάδι πρεσβείες των «προστάτιδων» δυνάμεων και ουσιαστικά λειτουργούσαν ως όργανα εξυπηρέτησης των συμφερόντων των δυνάμεων αυτών.

Τις όποιες φαντασιώσεις των οπαδών και των τριών κομμάτων διέλυσε ο Κριμαϊκός Πόλεμος, όταν αποδείχτηκε περίτρανα ότι και οι τρεις δυνάμεις μόνο για τα δικά τους συμφέροντα ενδιαφέρονταν.

Βρετανία και Γαλλία τάχθηκαν υπέρ της Τουρκίας και κατά της Ελλάδας, η οποία, ρομαντική όπως πάντα, θεώρησε ότι ήταν η κατάλληλη ευκαιρία να ανακτήσει τα αλύτρωτα εδάφη της με τη βοήθεια της ομόδοξης Ρωσίας.

Ο Τσάρος Νικόλαος Α΄ της Ρωσίας, από την πλευρά του είχε άλλα σχέδια που προέβλεπαν, μεν, την κατάκτηση των ευρωπαϊκών κτήσεων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, αλλά και την κατάληψη από τη Ρωσία της Μολδαβίας, μέρους της Βλαχίας και της βόρειας Βουλγαρίας, την ανεξαρτητοποίηση της Σερβίας και της υπόλοιπης Βουλγαρίας, την παράδοση στην Αυστρία της ελληνικής Ηπείρου και της δυτικής Μακεδονίας, μέχρι τη Θεσσαλονίκη, την παράδοση της Αιγύπτου, της Κύπρου και της Ρόδου στους Βρετανούς και την παράδοση της Κρήτης και των ελληνικών νησιών που δεν ανήκαν στο Βασίλειο της Ελλάδος, στη Γαλλία. Το σχέδιο αυτό υποβλήθηκε σε Βρετανούς και Γάλλους προς έγκριση από του Ρώσους, ώστε να αποφευχθεί η μεταξύ τους σύγκρουση.

Το σχέδιο του τσάρου δεν έγινε δεκτό και επακολούθησε ο Κριμαϊκός Πόλεμος.

Πηγή

<http://www.hellas-now.com/2014/08/1827.html#sthash.NcCh3sEC.dpuf>